

వడగింజల బియ్యపు గింజ

‘కారదా!’
 ‘.....’
 ‘కారదా!!’
 ‘.....’
 ‘ఏయ్! కారదా!!...’
 (చంటయింట్లోంచి) ‘ఎందుకండీ?’
 ‘ఎందుకా? ఇంకా పక్కంట్లో
 కూర్చోని అడుగు ఎందుకని.’
 ‘ఏమొచ్చి పడిందండీ, అలా అడ
 న్నారు?’
 ‘ఈ స్థాండుకు తగిలించిన తెల్లచొక్కా
 ఎక్కడ?’

“మహారాజులా పో, టిక్కెట్టు
 కూడా కొనిస్తాను. నేనొక్కణ్ణి
 హాయిగా వుండొచ్చు”

‘నిమా నాకేం తెలుసు?’
 ‘నీకు తెలియకండా ఏమాతుంది?’
 ‘మతే! నేను తోడుమ్మన్నాను!!’
 ‘సరే! అడిగిందానికి బదులు చెప్ప
 ఎక్కడ ఆ చొక్కా? కాళ్ళొచ్చి పరి
 గల్గిందా?’
 ‘లేదు, రక్కలాచ్చి యెగిరి వెళ్ళింది.’
 ‘కోర్కయ్! అధిక ప్రసంగం మాని.’
 (స్థాండుకు తగిలించివున్న మరో మాసిన
 చొక్కా ఆమె ముఖమీద విసిరికొట్టాడు.)
 ‘నిన్న స్థాండుకు తగిలించిన చొక్కా
 ఈ రోజు కనపడదు. నువ్వు యింట్లో
 కూర్చోని యేం చేస్తున్నట్లు?’
 ‘మీ చొక్కాలు పంచల సంగతి
 నాకేం తెలుసునండీ?’
 ‘నీకు తెలియకండా అది ఎక్కడకు
 పోతుంది? ఎట్లా పోతుంది? ఊ! నువ్వు
 స్పృహలోటే ఏదీ సవ్యంగా తుంటుంది
 కనక.’

(కళ్ళింబట నీళ్లు రాగా) ‘ఓ! నీ. నే
 నువ్వు చోట ఏదీ సవ్యంగా వుండదు. నేను
 పోతారండి ఎక్కడికైనా మీ కంటి
 క్షనపడకండా.’

‘మహారాజులాపో, టిక్కెట్టుకుడా
 కొనిస్తాను. నే నొక్కణ్ణి హాయిగా
 వుండొచ్చు.’
 ‘హాయిగా అన్నా వుండండి, ఎలా

కావాలన్నా వుండండి. ఒక చొక్కా కన
 పడనందుకు నామీద ఇలా ఎగిరిపడేవాళ్ళతో
 వుండేం ప్రయోజనం? మా అమ్మగారి
 యింటికిళ్ళి హాయిగా వుంటాను.’

‘అహా, నిక్షేపలాపో, ఈ సాయం
 త్రంబండికే వెళ్ళు, ఇక నైనా ఈ కొంపలో
 పెట్టిన సామాను పెట్టినచోట వుంటుంది.
 నేను హాయిగా వీ సినిమాకో నాటకా

శ్రీ నాగరాజు సెంటిమెంటల్స్

నికో పోతూ హోటల్లో ఫోం చేస్తూ సుఖంగా వుంటాను.'

2

ప్రియమైన భర్తగారికి శారద అనేక సమస్యారములు. ఇక్కడ అమ్మ, నాన, తమ్ముడు-అందరు క్షేమం- అక్కడ మీరు క్షేమమని తలచెదను. ఒక చిన్న విషయంకోసం మీ పైన కోపించి ఇక్కడికి వచ్చినందుకు మనస్సు ఎంతో కష్టపడింది. అక్కడ మీరు యింటి ఫోజనం లేక హోటల్లో ఏం బాధ పడుతున్నారోనని తలచుకొన్న కొద్దీ ఎప్పుడు బయల్దేరి వచ్చేదామా అని వున్నది. వచ్చేసెల మా తమ్ముడికి వాడుగు అంత వరకు నన్ను వుండమని పట్టుపడుతున్నాడు. నాకు యిక్కడ నిలవుండేందుకు ఎంత మాత్రం యిష్టం లేదు. ఈ నెలా ఎలాగో గడిపి వెంటనే వచ్చెదను.

అనేక సమస్యారములు. తప్పులు క్షమించవలెను.

ఇట్లు ఎల్లప్పుడు మిమ్ములనే స్మరించు శారద.

ప్రియమైన శారదకు. అనేక కాకిర్వాదములు. నీ ప్రత్యేకం చూచినవెనుక నా మనస్సుకు చాల కష్టం తోచింది.

ఒక చిన్న విషయంలో నీ మీద అనవసరంగా కోపించినందుకు బాధ పడుతున్నాను.

ఇంతకీ ఆసలు ఆ తెలచొక్కా తర్వాతి ఎక్కడ కనిపించిందో తెలుసా కి మనం వాదించువని పోట్లాడు తున్నప్పుడు నేను తొడుక్కొని వున్నది ఆ చొక్కాయే!

పొద్దున్న ఆఫీసుకు వెళ్ళే అవసరంలో ఏచొక్కా అనేది గమనించకండా తొడుక్కొని దానిమీద కోటుతుడా నేనుకో వటంవల్ల ఆ చొక్కా తొడుక్కొన్న సంకతి జ్ఞాపకం లేకపోయింది. తడగింజలో బియ్యపుగింజ అన్నట్లు ఇంత చిన్న విషయంలో నీ మనస్సు వృథాగా కష్టపెట్టి నందుకు నాకు చాల విచారంగా వుంది.

హోటలు ఫోజనం ఏమీ సరిగాలేదు. మీ తమ్ముడి వాడుగు అయిన వెంటనే బయల్దేరి రాగలవు. అంతవరకూ ఎట్లాగో గడుపుకుంటాను.

నీవాడు. రఘునాథరావు.

3

తండు నెలల తర్వాత శారద భర్తయింటికి వచ్చింది.

ఒకరోజు రఘునాథరావు ఆఫీసుకు వెళ్ళే తొందరలో-

'శారదా!'

'ఏమిటి?'

'ఈ ద్రాయర్లో పెట్టిన పెన్ను ఏమైంది?'

'ఏమీ! మీ పెన్ను సంగతి నాకేం తెలుసు?'

'నీకు తెలియదా! నిన్ను రాత్రి మీ యింటికి జాబు వ్రాశావాలేదా? నా పెన్ను తియ్యకే అని ఎన్ని సార్లు చెప్పినా నువ్వు వింటేగా. మీ యింటికి జాబు వ్రాయటా

నికి నా పెన్నే దొరకాలా నీకు?' 'ఇదుగో, నేను యింటికి జాబు వ్రాసుకోటం మీ కిష్టం లేకపోతే స్పష్టంగా చెప్పేయండి. అంతేకాని.....'

(కళ్లు చెమ్మగిల్పాయి.)

'సరే మొదలెట్టావా? చాలు. పెన్ను పెట్టిన చోట వుండదు. పుస్తకం పెట్టిన చోట ఉండదు. నువ్వున్న చోట ఏది సవ్యంగా వుంటుంది కనక.'

'అవును నేను వుండే చోట ఏది సవ్యంగా వుండదు. ఎక్కడికైనా మీ క్కనిపించని చోటు చూసి...'

'కీఘంగా వెళ్లి. ఈ ఊణమే వెళ్ళు. తర్వాతైనా యీ కొంపలో పెట్టిన సామాను పెట్టినచోట వుంటుంది...'

నిరంతర సహవాసి

మీరు మకాం చేస్తున్నా. లేక ఇంటిలోనే ఉన్నా, ఇటియల్ మీకు నిరంతర సహవాసిగా ఉంటుంది. దానిని నమ్మకంగా మీరు కాడం మృత.

పెప్టిక్ కానియడ, క్రిమినియసిని, అజ్ఞాదకరమైనది, విషంకాదు.

ఉత్పత్తిదారులు!

డి మైసూర్ ఇండస్ట్రీయల్ & రెస్టింగ్ లాబరేటరీ లిడ్. మల్లేశ్వరం, బెంగుళూరు.

పెర్లింగ్ ఏజెంట్లు:

బెస్ట్ అండ్ కంపెనీ లిమిటెడ్.

పోస్ట్ బాక్స్ నం. 68, మద్రాసు.

82-33 T6